

**ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО**

Факультет філології й журналістики імені Михайла Стельмаха

Кафедра української літератури

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор
з науково-педагогічної роботи

_____ доц. Гусєв С. О.
« _____ » _____ 2020
року

**РОБОЧА ПРОГРАМА ОБОВ'ЯЗКОВОЇ
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ**

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ КРИТИКИ

підготовки здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра

галузі знань 03 Гуманітарні науки

спеціальності 035.01 Філологія (Українська мова та література)

додаткової спеціальності 014.02 Середня освіта (мова і література (польська))

освітня програма Філологія. Українська мова та література. Середня освіта. (мови і літератури (польська))

факультет Філології й журналістики імені Михайла Стельмаха

Вінниця – 2020 рік

Робоча програма «Історії української літературної критики» для студентів за спеціальністю 035.01 Філологія (Українська мова та література), додатковою спеціалізацією 014.02 Середня освіта (мова і література (польська)).

Мова навчання українська

« ___ » _____ 2020 р. __ с.

РОЗРОБНИК: Ткаченко В.І., кандидат філологічних наук, старший викладач.

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри української літератури

Протокол від «2» вересня 2020 р. № 1

Завідувач кафедри _____ А. П. Віннічук
« _____ » _____ 2020 р.

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні навчально-методичної комісії факультету філології й журналістики імені Михайла Стельмаха

Протокол від «19» вересня 2020 р. № 1

Голова НМК _____ Н. І. Кухар
« _____ » _____ 2020 р.

1. Опис навчальної дисципліни «Історія української літературної критики»

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, спеціалізація, додаткова спеціалізація/спеціальність, освітня програма, ступінь вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Галузь знань 03 Гуманітарні науки	Обов'язкова	
Індивідуальне науково-дослідне завдання –	Спеціальність 035.01 Філологія (Українська мова і література)	РІК ПІДГОТОВКИ	
Загальна кількість годин – 90	Додаткова спеціалізація 014.02 Середня освіта (Мова і література (польська)) Освітня програма Філологія. Українська мова та література	3-й	
		СЕМЕСТР	
		6-й	
		ЛЕКЦІЇ	
Тижневих годин для денної форми навчання: <i>аудиторних -2,6 самостійної роботи студента -2,3</i>	Ступінь вищої освіти бакалавр	<i>28 годин</i>	
		ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ	
		<i>20 годин</i>	
		ЛАБОРАТОРНІ РОБОТИ	
		-	-
		ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАНЯТТЯ	
		-	-
		САМОСТІЙНА РОБОТА	
<i>42 годин</i>			
ВИД КОНТРОЛЮ: залік			

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної й індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 53,3% ауд. занять і 46,6% самостійної роботи.

2. Мета, завдання, компетентності та програмні результати навчання

2.1. Історія української літературної критики як окрема навчальна дисципліна, має на меті дати чітке уявлення про стан і характер літературного критицизму в Україні від початків і по даний час, вивчається студентами-філологами старших курсів. Глибоке і всебічне вивчення історії літературної критики в усій її повноті озброює випускників гуманітарних ВНЗ знаннями умов і факторів, які забезпечували багатьом відомим людям успішну діяльність у царині критики; формує у студентів навички аналізу мистецьких явищ, виробляє практичні вміння здійснювати критичну діяльність; застерігає від повторення помилок попередників; дає масштаб для рангування літературно-мистецьких цінностей, сприяє формуванню історизму мислення.

2.2. У викладі лекційного матеріалу і при укладанні практичних завдань виходимо з таких концептуальних засад: 1) історія української літературної критики є специфічним видом творчої діяльності; 2) водночас вона залишається складовою частиною літературознавства; 3) має свою систему жанрів; 4) літературна критика опосередковує функціонування літератури в суспільстві, рефлексію кожної людини з приводу художніх явищ.

Історія української літературної критики характеризується не тільки як рух ідей, а й як система жанрів і різновидів публічної діяльності. Визнаючи неможливість осмислення літературної критики поза її зв'язком з естетикою, теорією літератури та історією літератури, пропонуємо її розгляд як естетичної діяльності, органічно зумовленої станом суспільства, його культури і літератури зокрема, - невіддільної від історії журналістики.

Отже, засвоєння курсу історії української літературної критики передбачає актуалізацію міжпредметних зв'язків всього гуманітарного циклу, вимагаючи пильної уваги до руху національної преси і характеру державної цензури.

2.3. Компетентності:

2.3.1. Загальні компетентності

- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу;
- здатність до осмислення основних теоретичних понять;
- оброблення та аналіз інформації з різних першоджерел;
- здатність до критичного мислення й ціннісно-світоглядної реалізації особистості;
- здатність учитися впродовж життя й оволодівати сучасними знаннями;
- здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

2.3.2. Фахові компетентності

- здатність опрацьовувати літературно-критичні праці представників української літературної науки;
- здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань:

– здатність виробляти та відстоювати власну позицію під час розв’язання літературознавчої проблеми шляхом ведення власної дискусії.

2.4. Програмні результати навчання

- вміти опрацювати літературно-критичні праці й користуватися довідковою літературою;
- вміти осягати сутність культурно-історичних феноменів літературних надбань від давнини до сьогодення;
- вміти визначати культурно-історичну цінність творів українського письменства в контексті світової літератури;
- вміти упорядковувати, оцінювати, аналізувати, порівнювати художні твори, опираючись на здобуті знання;
- здатність управляти процесами навчальної діяльності, виховання та розвитку особистості учня.
- аналізувати стан і можливості поліпшення педагогічного процесу та відповідного освітнього середовища в закладах загальної освіти.
- вміти виробляти та відстоювати власну позицію під час розв’язання літературознавчої проблеми шляхом ведення дискусії.

3. Програма навчальної дисципліни «Історія української літературної критики»

Розділ 1. Історія української літературної критики XVIII – початку XX століття

Тема 1. Специфіка літературної критики як відносно самостійної діяльності.

Інформаційний обсяг теми. Психофізіологічні передумови. Зв'язок з комунікативно-рецептивними процесами. Структура. Система жанрів літературної критики. Проблема критичного методу і критерії оцінки твору. Герменевтика і критика.

Предмет і завдання курсу «Історія української літературної критики». Вивчення його у вищих навчальних закладах та значення курсу.

Об'єкт і предмет літературної критики та історії літературної критики. Джерела-об'єкти історії літературної критики. Історія критики та історія літератури: їх взаємозв'язок і проблема вивчення у вищій школі. Завдання курсу. Значення вивчення історії літературної критики. Періодизація української літературної критики.

Тема 2. Передмови й особливості зародження літературної критики в Україні протягом X-XVIII століть.

Інформаційний обсяг теми. Характер джерел, за якими вивчається проблема. Витоки духовного критицизму. Міфологічні первні і християнські нашарування. Автохтонна культура і перекладна література. Літописання і форми критицизму. Стимули розвитку усвідомленого естетичного критицизму: освіта, книгодрукування, полемічна література, поетика і риторика. Міжнаціональні та міждержавні взаємини. Зросійщення і полонізація України. Остаточне самовизначення літературної критики. Закономірність і несинхронність цього процесу в національних культурах, його специфіка в Україні.

Тема 3. Становлення української літературної критики в першій третині XIX століття (дошевченківський період).

Інформаційний обсяг теми. Суспільні умови. Періодика, її значення для становлення літературної критики. Взаємодія і зміна літературних напрямів. Їх впливи на критику. Значення творів Івана Котляревського. Роль фольклористики в активізації суспільного критицизму. Перші спроби осмислення суті критики. Європейський контекст.

Тема 4. Літературна критика 40-50-х років XX століття (Шевченківський період).

Інформаційний обсяг теми. Історичне підґрунтя і вияви естетичної свідомості. Український альманах і періодика 40-х років. Літературно-критична діяльність М. Максимовича київського періоду. Внесок харківської школи романтиків у розвиток української літературної критики. М. Костомаров як критик. Творчість Тараса Шевченка як ферментуючий фактор критичної думки і переосмислення критеріїв оцінки художніх явищ.

Елементи літературно-критичних суджень у творчості членів «Руської трійці».

Тема 5. Українська літературна критика 60-х років XIX століття.

Інформаційний обсяг теми. Суспільно-політичні умови на східно- і західноукраїнських землях, культурний контекст. Роль журналу «Основа» в утвердженні і розробці теоретичних засад української літературної критики. Валуєвський циркуляр і зміна форм літературно-критичної діяльності українців. Західноукраїнська періодика і тяглість літературно-критичної традиції. Форми та особливості літературно-критичної діяльності Пантелеймона Куліша 60-х рр. Значення спадщини Тараса Шевченка для утвердження і розвитку української літературної критики.

Тема 6. Літературно-критичний рух в Україні 70-х років XIX століття.

Інформаційний обсяг теми. Роль освітніх закладів і громадських об'єднань в активізації літературної критики. Галицька періодика і літературно-естетичні дискусії 1873-1878 рр., їх значення для критики. Роль М. Драгоманова у розвитку літературної критики. Особливості літературно-критичних виступів Івана Білика (І.Я. Рудченка). Початок літературно-критичної діяльності Івана Франка.

Тема 7. Літературна критика та її роль у суспільному житті України 80-90-х років XIX століття.

Інформаційний обсяг теми. Періодика 80-90-х рр. XIX ст. як стимул до розвитку літературної критики. Особливості літературно-критичних виступів В. Горленка з проблем української культури. Внесок у літературну критику Г. Цеглинського. Літературно-критична діяльність Івана Франка. Значення творчості письменників нового покоління (П. Грабовський, Б. Грінченко, М. Коцюбинський, Ольга Кобилянська, Леся Українка, В. Стефаник, О. Маковей, В. Щурат) для оновлення літературної критики кінця XIX – початку XX століття. Роль літературної критики в утвердженні престижу українства.

Тема 8. Літературна критика кінця XIX – початку XX століть.

Інформаційний обсяг теми. Леся Українка і тлумачення нею неоромантизму. Дискусія І. Франка і М. Вороного про нові шляхи літератури. Статті С. Єфремова «В поисках новой красоты» та І. Франка «Принципи і безпринципність».

РОЗДІЛ 2.

Історія української літературної критики XX – початку XXI століття

Тема 1. Літературна критика 20-30-х років XX століття.

Інформаційний обсяг теми. Літературні полеміки та дискусії 20-х років. Критичне осмислення літературного процесу 20-30-х років XX ст. М. Зеровим, П. Филиповичем та М. Драй-Хмарою. Українська радянська періодика. Згубний вплив культу особи на стан літературної критики другої половини 30-х років. Літературна критика О. Білецького. Монополія

марксистського літературознавства і теоретичне обґрунтування соцреалізму. Реакція на ситуацію в літературознавстві літературних критиків української діаспори (Д. Донцов).

Тема 2. Літературна критика 40-50-х років: за ґратами соцреалізму і у вигнанні.

Інформаційний обсяг теми. Цензурні послаблення в критичній думці періоду війни. Активізація соцреалістичного офіціозу в публікаціях Ю. Кобилецького, оглядах прози Л. Новиченка, ювілейних доповідях П. Тичини та О. Білецького, П. Куліша. Сталінська розправа з кіноповістю О. Довженка «Україна в огні» й екстраполяція цієї розправи на весь сучасний літературний процес. Розвиток літературознавства в окупованій Україні та в українській діаспорі. Концепція літературної творчості в критичних виступах членів МУРу (В. Петров, Ю. Шерех, В. Державин та ін.).

Поглиблення кризи в літературознавстві на материковій Україні. Критична «проробка» українських письменників у виступах О. Корнійчука на письменницьких пленумах і з'їздах. Двотомна «Історія української літератури» як політичний донос на український літературний процес. «Історія української літератури» Д. Чижевського. «Розстріляне відродження» Ю. Лавріненка.

Тема 3. «Потепління в 60-х роках і спроба нового відродження науки про літературу наприкінці 80-х років.

Інформаційний обсяг теми. Рух шістдесятництва в літературній критиці. Демагогічні дискусії з приводу «предмета» літератури і «застійні» явища в дослідженні літпроцесу ХІХ ст. (статті і монографії О. Білецького, М. Бернштейна, П. Волинського). Спротив ідеологічному тиску на літературу і літературну критику (статті і виступи О. Гончара, І. Дзюби, І. Світличного, Є. Сверстюка, В. Стуса та ін.). Дослідники з діаспори про розгром українського літературознавства та розвиток заангажованої літератури (Б. Кравців, І. Кошелівець та ін.). Літературна критика як жандарм у політурках (М. Шамота та ін.). Повернення в науковий обіг репресованого літературознавства (С. Єфремов, М. Грушевський, М. Зеров, Д. Чижевський). Літературна діяльність Ю. Шереха як критика.

Тема 4. Дискурс модерного літературознавства в 90-х роках

Інформаційний обсяг теми. Пошуки літературознавчих методологій. Уроки минулого і сучасні «канонізації». «Критики і критерії» М. Ільницького. Спроби постмодерного погляду на літературу у дослідженнях Г. Грабовича і М. Павлишина. Феміністичні студії модернізму в працях Т. Гундорової і С. Павличко. Міфологічна методологія і вияви її у працях про Тараса Шевченка.

«Неоміфологізм» у художньому та науковому мисленні (А. Нямцу, В. Нарівська, В. Пахаренко).

Компаративістські дослідження Д. Наливайка, З. Генік-Березовської та ін.

4. Структура навчальної дисципліни «Історія української літературної критики»

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		лк	пз	лз	інд	с.р.		лк	пз	лз	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
РОЗДІЛ 1												
РОЗДІЛ 1. Історія української літературної критики XVIII – початку XX століття												
Тема 1. Українська літературна критика: зміст, генеза та місце в системі наук	6	2	2	-	-	2						
Тема 2. Українська літературна критика XVIII – першої половини XIX століття	8	4	2	-	-	2						
Тема 3. Становище літературної критики в 40-60-ті роки XIX ст.	6	2	-	-	-	4						
Тема 4. Літературно-критична діяльність Пантелеймона Куліша	8	2	2	-	-	4						
Тема 5. Літературно-критична думка 70-х років XIX століття	8	2	2	-	-	4						
Тема 6. Українська літературна критика 80-90-х років XIX століття	8	2	2	-	-	4						
Тема 7. Українська літературна критика початку XX століття	8	2	2	-	-	4						
Разом за змістовим модулем 1	52	16	12	-	-	24						

РОЗДІЛ 2. Історія української літературної критики ХХ – початку ХХІ століття												
Тема 1. Досягнення і прорахунки літературної критики 20-30-х років ХХ століття	10	4	2	-	-	4						
Тема 2. Літературна критика 40-50-х років ХХ століття: за ґратами соцреалізму і у вигнанні	6	2	2	-	-	4						
Тема 3. «Потепління» в 60- х роках ХХ ст. та спроби відродження літературної критики наприкінці 80-х років ХХ століття	8	2	2	-	-	4						
Тема 4. Літературна критика 90-х років ХХ – початку ХХІ століття: напрями, течії, школи	12	4	2	-	-	6						
Разом за змістовим модулем 2	38	12	8	-	-	18						
Усього годин	90	28	20	-	-	42						

**5. Теми практичних занять з навчальної дисципліни
«Історія української літературної критики»**

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна ф.н.	Заочна ф.н.
1.	Українська літературна критика: зміст, генезис та місце в системі наук.	2 год	
2.	П. Куліш – перший український професійний критик	2 год	
3.	Іван Франко – літературний критик	4 год	
4.	Літературно-критична діяльність Лесі Українки, М. Коцюбинського, П. Грабовського.	4 год.	

5.	Літературні дискусії та полеміки 20-х рр. ХХ ст.	4 год	
6.	Літературна критика початку ХХІ століття	4 год	
Усього годин		20 год	

**6. Теми лабораторних занять з навчальної дисципліни
«Історія української літературної критики»**

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна ф.н.	Заочна ф.н.
1			
2			
Усього годин			

Навчальним планом не передбачено

**7. Теми індивідуальних занять з навчальної дисципліни
«Історія української літературної критики»**

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна ф.н.	Заочна ф.н.
1			
2			
Усього годин			

Навчальним планом не передбачено

8. Самостійна робота з навчальної дисципліни «Історія української літературної критики»

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна ф.н.	Заочна ф.н.
1.	Українська літературна критика: зміст, генеза та місце в системі наук	2 год	
2.	Українська літературна критика ХVІІІ – першої половини ХІХ століття	2 год	
3.	Становище літературної критики в 40-60-ті роки ХІХ ст.	4 год	
4.	Літературно-критична діяльність Пантелеймона Куліша	4 год	
5.	Літературно-критична думка 70-х років ХІХ століття	4 год	
6.	Українська літературна критика 80-90-х років ХІХ століття	4 год	
7.	Українська літературна критика початку ХХ століття	2 год	
8.	Іван Франко – літературний критик	2 год	
9.	Досягнення і прорахунки літературної критики 20-30-х років ХХ століття	4 год	
10.	Літературна критика 40-50-х років ХХ століття: за ґратами соцреалізму і у вигнанні	4 год	

11.	«Потепління» в 60-х роках ХХ ст. та спроби відродження літературної критики наприкінці 80-х років ХХ століття	4 год	
12.	Літературна критика 90-х років ХХ – початку ХХІ століття: напрями, течії, школи	6 год	
Усього годин		42 год	

9. Індивідуальні завдання з навчальної дисципліни «Історія української літературної критики»

Не передбачені навчальним планом

10. Методи та технології навчання

Вивчення навчальної дисципліни передбачає використання різноманітних методів та технологій викладання і навчання.

Пояснювально-ілюстративний метод: повідомлення інформації з використанням різних засобів з подальшим усвідомленням такої інформації та її фіксацією у пам'яті студентів. Найчастіше метод реалізується на лекціях у формі розповіді чи пояснення складного теоретичного та (або) великого за обсягом навчального матеріалу тощо.

Репродуктивний метод: відтворення і повторення способу діяльності за сформованим динамічним стереотипом дій. Метод є корисним для засвоєння основних понять.

Метод проблемного викладу навчального матеріалу передбачає створення проблемних ситуацій, надання допомоги студентам у їхньому аналізі з подальшим спільним розв'язанням поставлених завдань. Під час вивчення навчальної дисципліни викладач формує у студентів зразки наукового пізнання та вирішення проблемної ситуації.

Частково-пошуковий (евристичний) метод спрямований на залучення студентів до самостійного розв'язання пізнавального завдання. При цьому студенти опановують різні способи пошуку інформації, формують переконаність в істинності нових знань, аналізують достовірність отриманих результатів та можливі помилки та труднощі.

Дослідницький метод спрямований на залучення студентів до самостійного розв'язання завдання наукового характеру з використанням сучасних засобів обчислювальної техніки та інформаційно-комунікаційних технологій. При вивченні навчальної дисципліни студенти можуть виконувати науково-дослідні завдання з подальшим оформленням та оприлюдненням отриманих наукових результатів. При цьому викладач орієнтує студентів на проведення досліджень, долучає до їхньої самостійної організації.

Серед *словесних методів навчання* увагу акцентуємо на лекції, навчальній дискусії, диспуті, консультації.

Активізовано комп'ютерну презентацію, відеометоди поєднані з новітніми інформаційними технологіями та комп'ютерними засобами навчання: дистанційними та мультимедійними.

Під час практичних занять будуть використані новітні мультимедійні та комп'ютерні технології: групове навчання, мозковий штурм, робота в парах.

На чільному місці перебуватиме індивідуальна науково-дослідна робота.

При викладанні навчальної дисципліни «Історія української літературної критики» використовуються як традиційні, так і сучасні, зокрема особистісно-орієнтовані, інформаційно-комунікаційні *технології навчання*. Зокрема, для активізації освітнього процесу передбачено застосування *проблемних лекцій, ділових ігор, занять-дискусій* тощо.

Лекції будуть органічно поєднуватися не лише з практичними заняттями, а й із самостійною роботою, яка полягає в самостійному опрацюванні теоретичного матеріалу, підготовці до практичних занять, пошуку необхідної інформації, підборі та огляді літературних джерел за заданою тематикою, виконанні індивідуальних завдань тощо.

11. Критерії та методи оцінювання

Методи оцінювання: усні та письмові тести, проекти, презентації.

Поточний контроль буде проводитись на усіх видах аудиторних занять: лекціях, практичних, індивідуальних заняттях). Окремо буде оцінена самостійна робота з кожної теми.

Поточний контроль на усіх видах аудиторних занять реалізується такими методами: усного і письмового опитування, захисту лабораторних робіт, виступів на практичних заняттях, підготовка та демонстрація презентацій, портфоліо тощо, проведення контрольних робіт, колоквиумів на інше.

Поточний контроль виконання самостійної роботи, в тому числі й індивідуальних завдань, здійснюється за усіма темами.

Метод підсумкового оцінювання: залік, який буде проведено у формі комп'ютерного тестування. За рішенням кафедри на залік відведено 20 балів. 80 балів студент може одержати за окремі форми навчальної діяльності: поточне засвоєння теоретичного матеріалу під час аудиторних занять та самостійної роботи, за ІНДЗ, за підготовку наукових публікацій.

Результат освітньої діяльності здобувача вищої освіти оцінюється згідно з Критеріями оцінювання знань і вмінь студентів Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського за такими рівнями і критеріями:

Оцінка за шкалами ECTS, стобаловою, розширеною	Критерії оцінювання	Рівень досягнень студента
--	---------------------	---------------------------

<p style="text-align: center;">А 90-100 балів ВІДМІННО</p>	<p>Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на поглибленому рівні; комплексом знань та вмінь, який характеризується системністю. Застосування знань здійснюється на основі самостійного цілеутворення, побудови власних програм діяльності.</p> <p>Студент проявляє нешаблонність мислення у виборі і використанні елементів комплексу знань, здатний самостійно і творчо використовувати набуті уміння відповідно до варіативних ситуацій навчання.</p> <p>Студент спроможний самостійно формулювати узагальнення та висновки, нові задачі, розв'язувати нестандартні задачі, ситуації. Навчально-пізнавальна активність обумовлена пізнавальними інтересами, мотивами саморозвитку і професійного становлення.</p> <p>Студент проявляє інтерес до актуальних проблем відповідного освітнього компонента, може під керівництвом викладача вибрати предмет наукового дослідження, проводити самостійну науково-дослідну роботу.</p>	<p>ВИСОКИЙ</p>
<p style="text-align: center;">В 80-89 балів ДУЖЕ ДОБРЕ</p>	<p>Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на поглибленому рівні.</p> <p>Студент володіє комплексом знань та вмінь, який є частково-впорядкованим. У процесі застосування знань студент спроможний вибрати необхідний елемент комплексу знань та вмінь.</p> <p>Застосування знань та вмінь здійснюється як у стандартних ситуаціях, так і при незначних варіаціях умов на основі використання загальних рекомендацій. Відбувається перенесення сформованих умінь або їх комплексів на розв'язування незнайомих задач, ситуацій.</p> <p>Навчально-пізнавальна активність стимулюється пізнавальними інтересами, продукт діяльності оцінюється як професійно значущий.</p>	<p>ВИСОКИЙ</p>
<p style="text-align: center;">С 75-79 балів ДОБРЕ</p>	<p>Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на підвищеному рівні, може усвідомлено застосовувати знання та вміння для висвітлення суті питання. Комплекс знань частково-структурований. Знання застосовуються переважно у знайомих ситуаціях.</p> <p>Студент усвідомлює особливості навчальних задач, ситуацій тощо. Пошук способів їх розв'язання здійснюється за зразком.</p> <p>Студент спроможний аргументувати застосування певної методичної дії у ході розв'язування задач, ситуацій тощо.</p> <p>Навчально-пізнавальна активність стимулюється мотивами професійного становлення і пізнавальними інтересами.</p>	<p>ДОСТАТНІЙ</p>

D 60-79 балів ДОБРЕ	Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на середньому рівні, може проілюструвати власними прикладами відповідь на питання, частково усвідомлює специфіку навчальних та прикладних задач, ситуацій тощо, має знання про способи розв'язування типових задач, ситуацій тощо. Однак процес самостійного розв'язування задач, ситуацій тощо потребує опори на зразок. Навчально-пізнавальна активність студентів є ситуативно-евристичною. Домінують мотиви обов'язку та особистого успіху. Використання засобів саморозвитку та самопізнання відбувається не усвідомлено.	ЗАДОВІЛЬНИЙ
E 50-59 балів ДОСТАТНЬО	Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компоненту на середньому рівні. Має уявлення про специфіку навчальних та прикладних задач, ситуацій тощо. Виконання дій при роз'ясненні задач, ситуацій частково усвідомлюється, здійснюється частково правильно.	НИЗЬКИЙ
Fx 35-49 балів НЕЗАДОВІЛЬН О	Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на елементарному рівні, має уявлення про зміст основних розділів. Виконання окремих дій відбувається не усвідомлено, однак переважно правильно, навчально-пізнавальна активність мотивується ситуативно-прагматичним інтересом.	НЕЗАДОВІЛЬНО
F 0-34 балів НЕПРИЙНЯТО	Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на елементарному рівні, має уявлення про зміст окремих розділів. Виконання окремих методичних дій відбувається несвідомо, у більшості неправильно, навчально-пізнавальна активність проявляється лише у ситуаціях зовнішнього примусу.	

12. Розподіл балів, які отримують студенти

Для заліку

Поточний контроль та самостійна робота														Підсумковий контроль (залік)		Сума	
Розділ 1 – 47 балів											Розділ 2 – 33 бала					20	100
T1	T2	T3	T4	T5	T6	конт роль на	T1	T2	T3	T4	контроль на						
A	C	A	C	A	C		A	C	A	C		A	Cp				
у	р	у	р	у	р		у	р	у	р		у	д				
4	3	4	3	4	3	4	3	4	3	4	3	4	3	5			

Шкала оцінювання: сто балова, ECTS, розширена

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за розширеною шкалою
		<i>Для екзамену, заліку, курсової роботи, практики</i>
90-100	A	ВІДМІННО
80-89	B	ДУЖЕ ДОБРЕ
75-79	C	ДОБРЕ
60-74	D	ЗАДОВІЛЬНО

50-59	E	ДОСТАТНЬО
35-49	FX	НЕЗАДОВЛІЛЬНО З МОЖЛИВІСТЮ ПОВТОРНОГО СКЛАДАННЯ
1-34	F	НЕПРИЙНЯТНО З ОBOB'ЯЗКОВИМ ПОВТОРНИМ ВИВЧЕННЯМ ДИСЦИПЛІНИ

3. Методичне забезпечення

1. Навчальна програма дисципліни.
2. Робоча навчальна програма дисципліни.
3. Плани лекційних занять.
4. Плани практичних занять.
5. Плани самостійної роботи.
6. Конспекти лекції дисципліни.
7. Індивідуальні завдання.
8. Питання і завдання до поточного контролю.
9. Питання до підсумкового контролю.

14. Рекомендована література

Основна

1. Антологія світової літературно-критичної думки. Львів, 1996.
2. Бернштейн М. Українська літературна критика 50-70-х років XIX ст. / М. Бернштейн. Київ, 1959.
3. Гром'як Р. Історія української літературної критики (від початків до кінця XIX століття) / Р. Гром'як. Тернопіль, 1999.
4. Двадцять років: літературні дискусії, полеміки. Київ, 1991.
5. Ільницький М. Критики і критерії / М. Ільницький. Львів, 1998.
6. Історія української дожовтневої журналістики. Львів, 1983.
7. Історія української критики та літературознавства. Хрестоматія: У 3 книгах / За ред. П. Федченко. Київ, 1996.
8. Історія української літератури XIX ст.: У 3 книгах / За ред. М. Яценка. Київ, 1997.
9. Історія української літератури XX століття: У 2 т. / За ред. В. Дончика. Київ, 1998.
10. Історія української літературної критики. Київ, 1988.
11. Наєнко М. Історія української літературознавства і критики. Київ, 2010.

Додаткова

1. Білецький О. Літературно-критичні статті. Київ, 1990.
2. Брюховецький В. Силове поле критики. Літературно-критичні статті. Київ, 1984.
3. Бурляй Ю. Основи літературно-художньої критики. Київ, 1985.
4. Моренець В. Оксиморон : Літературознавчі статті, дослідження, есеї. Київ : Аграр Медіа Груп, 2010.

5. Сивокінь Т. Від аналізу до прогнозу. Літературно-художній пошук і позиція критика. Київ, 1990.
6. Українське слово. Хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ ст. Київ, 1994-1995. Кн. 1–4.
7. Федченко П. Літературна критика на Україні першої половини ХІХ століття. Київ, 1992.
8. Фізер І. До джерел кризи сучасної критики: [Український критик] // Сучасність. 2000. № 3.
9. Шерех Ю. Третя сторожа: Література. Мистецтво. Ідеологія. Київ, 1993.

15. Інформаційні ресурси

URL-адреси сайтів з української літератури

Освітній онлайн-ресурс

<http://litmisto.org.ua/>

Електронна бібліотека української літератури

<http://www.utoronto.ca/elul/Main-Ukr.html>

Гуманітарний архів «Антропос»

<http://www.anthropos.net.ua/jspui/>

Архів журналу «Слово і час»

http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/sch/texts.html

Архів журналу «Дивослово»

<http://dyvoslovo.com.ua/archive/>